

Wspomnienie o inż. Franciszku Zającu

Воспоминание о инж. Франтишке Заионце

Eng. Franciszek Zając. Obituary

3 stycznia 1988 r. zmarł w Gdańsku w wieku 92 lat inż.-leśnik Franciszek Zając — zasłużony, długoletni pracownik Lasów Państwowych, niestrudzony orędownik istot potrzebujących pomocy, społecznik biorący czynny udział w pracach SITLiD od początku istnienia tego Stowarzyszenia, a także czynny działacz PTL i innych organizacji społecznych leśników i drzewiarzy. Przez dziesiątki lat opiekował się z ogromnym poświęceniem chorą córką. Czynną pracę w SITLiD na 1/4 etatu zakończył w... 85 roku życia.

F. Zając urodził się 27 stycznia 1896 r. w Wielkiej Wsi k. Miechowa na Kielecczyźnie. Szkołę powszechną ukończył w Książu Wielkim, a maturę uzyskał w Warszawie w 1915 r. W 1916 r. powraca na Kielecczyznę. W grudniu 1918 r. wstępuje do Wojska Polskiego, kończąc służbę wojskową w 1922 r. Pracę rozpoczyna w 1922 r. w firmie transportowo-przemysłowej w Jędrzejowie. W 1926 r. podejmuje pracę w Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, kolejno jako praktykant, następnie leśniczy w nadleśnictwie Radoszyce. Od 1933 r. pracuje jako leśniczy w nadleśnictwie Dyminy k. Kielc. W czasie okupacji został aresztowany w październiku 1939 r. przez Niemców i przebywał w więzieniu w Kielcach do grudnia 1939 r. Po wyzwoleniu pracował nadal w nadleśnictwie Dyminy. W latach 1947—1948 pełnił obowiązki inspektora w Biurze Finansowym Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu. W 1949 r. został przeniesiony służbowo do DLP w Gdańsku na stanowisko inspektora kontroli w Biurze Inspekcji, a następnie w Ekspozyturze Departamentu Kontroli

Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (z siedzibą w Gdańsku). Po rozwiązaniu tej placówki podjął pracę w Rejonie LP w Oliwie jako inspektor użytkowania lasu, a następnie jako starszy inspektor. W 1957 r. uzyskał dyplom inżyniera-leśnika w SGGW w Warszawie. Na emeryturę przeszedł w 1965 r.

Równolegle z pracą zawodową rozwijał ożywioną działalność społeczną. Do SITLiD należał od 1950 r. Był jednym z organizatorów tego Stowarzyszenia w Gdańsku w 1951 r., a następnie członkiem Zarządu Oddziału. Uczestniczył aktywnie w zjazdach krajowych i kongresach techników polskich. W latach 1965—1980 pracował na 1/4 etatu (jak już wspomniałem) w Zarządzie Oddziału SITLiD w Gdańsku.

Sumienną pracą zyskał szacunek współpracowników i uznanie przełożonych oraz liczne odznaczenia, a wśród nich: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi, Odznakę Honorową: „Zasłużonym Ziemi Gdańskiej”, Złotą Odznakę Honorową NOT, Odznakę Honorową „Za Zasługi dla Miasta Gdańska”, Członkostwo Honorowe SITLiD nadane przez XII Krajowy Zjazd Delegatów SITLiD w Opolu, Złotą Odznakę Honorową SITLiD, Odznakę „Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”, Medal Pamiątkowy z okazji 35-lecia NOT.

Na cmentarzu w Gdańsku-Oliwie żegnali Go liczni przyjaciele i koledzy, a kierownictwo SITLiD i PTL oraz Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych w Gdańsku przekazało wyrazy współczucia Rodzinie Zmarłego.

Cześć Jego pamięci!

Wacław Ostrowski